

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 5711

Ședința publică din data de 29 noiembrie 2012

Președinte:

Grefier:

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul XXX în contradictoriu cu pârâții Administrația Finanțelor Publice a orașului XXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, având ca obiect contestație act administrativ și restituire taxă de poluare, și cererea de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu, formulată de pârâte.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantului, avocat xxx din Baroul Arad, cu împuternicire avocațială la dosar, lipsă fiind reprezentanții pârâtelor Administrația Finanțelor Publice a orașului XXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și cel al chematului în garanție, Administrația Fondului pentru Mediu.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu suma de 39,00 lei taxă judiciară de timbru conform chitanței seria ARSM nr. xxx/21.08.2012 (fila 5) și 0,3 lei timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care, nefiind cereri de formulat și excepții de invocat, instanța declară încheiată etapa probatorie și acordă cuvântul în dezbateri.

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, cu cheltuieli de judecată constând în taxe de timbru și onorariu avocațial, în dovedirea căruia depune la dosar copie chitanță și factură.

TRIBUNALUL

Constată că prin cererea înregistrată la această instanță la data de 31 august 2012 reclamantul XXX a chemat în judecată pe calea contenciosului administrativ fiscal pe pârâții Administrația Finanțelor Publice a orașului XXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, solicitând anularea actelor administrative fiscale emise de cele două pârâte, obligarea pârâtei de ordinul I la restituirea taxei pentru emisiile poluante în cuantum de XXX lei, sumă care să fie actualizată cu dobânda în cuantumul prevăzut de Codul de procedură fiscală, până la restituirea efectivă, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, reclamantul arată că în cursul lunii iunie 2012 a achiziționat din Franța, stat membru al Uniunii Europene, prin contract de vânzare-cumpărare, autoturismul marca xxx, iar

pentru a putea înmatricula autoturismul și circula pe drumurile publice din România, a fost obligat să plătească în mod nelegal, suma de XXX lei cu titlu de taxă pentru emisiile poluante, taxa reglementată de Legea nr. 9/2012, conform chitanței seria TS4B nr. XXX din data de 19.07.2012 și Deciziei privind stabilirea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule nr. XXX/ad din 19.07.2012.

Mai arată reclamantul că în termen legal a formulat contestație prin cererea nr. XXX/06.08.2012 în temeiul art. 205, 207 din Codul de procedură fiscală și a solicitat AFP Arad anularea acesteia și restituirea sumei în temeiul art. 117 lit. d Cod procedură fiscală, cu motivarea că plata taxei este nelegală în raport cu dispozițiile art. 110 din TFUE, însă la această contestație a primit răspuns prin care a fost informat că această contestație a fost transmisă către Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției generale a Finanțelor Publice a Județului Arad.

Legea nr. 9/2012 a fost compatibilă cu normele comunitare, de la data intrării în vigoare (13.01.2012) și până la data modificării prin OUG nr. 1/2012 (31.01.2012), când au fost suspendate prevederile privind plata taxei și pentru autovehiculele înmatriculate în România înainte de anul 2007.

În această perioadă, nu a existat nicio discriminare pentru faptul că taxa trebuia plătită pentru absolut toate autovehiculele, noi sau folosite, indiferent de țara unde au fost înmatriculate pentru prima dată.

Odată cu OUG nr. 1/2012 suntem din nou în situația reglementată de OUG nr. 50/2008. Astfel, modificările aduse prin legea nr. 9/2012 sunt exact cele ce au fost aduse prin OUG nr. 50/2008 față de art. 214 ind. 1-214 ind. 3 din Codul Fiscal, adică niciuna, sub aspectul discriminării.

Fie că s-a numit taxă specială de primă înmatriculare, taxă pe poluare sau în prezent taxă pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, această taxă s-a plătit și se plătește pentru toate autoturismele noi, iar pentru autoturismele folosite, doar pentru cele importate dintr-un alt stat membru al UE și înmatriculate pentru prima dată în România. Pentru autoturismele înmatriculate deja în România această taxă nu se mai plătește, conform OUG nr. 1/2012; deci în continuare persistă situația discriminatorie incriminată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauzele Tatu, respectiv Nisipeanu.

În cauza Ioan Tatu c Starul Român, afacerea C-402/2009, curtea s-a pronunțat astfel:

„Art. 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să instituie o taxă de poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație în statul membru menționat a unor vehicule de ocazie cumpărate din alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională.”

Ca efect al Hotărârii din 07.07.2011 a CJUE, cauza Nisipeanu/Statul Român, aceleași critici s-au adus tuturor modificărilor ulterioare ale OUG nr. 50/2008.

Pe cale de consecință, în privința taxei de poluare trebuie să se rețină că reglementarea națională este incompatibilă cu art. 110 TFUE, de la data

intrării sale în vigoare (1 iulie 2008), temeiul încasării taxei de poluare nu mai este aplicabil și orice refuz de restituire nu are temei legal.

În drept reclamantul a invocat art. 1 alin. 4 din Codul fiscal, art. 7 din Legea nr. 554/2004, art. 117, 124, art. 207 alin. 4 din Codul de procedură fiscală; art. 11 alin. 2, art. 148 alin. 2, 4 din Constituția României, art. 110 TFUE.

Pârâta DGFP Arad în nume propriu și în reprezentarea AFP XXX a chemat în garanție Administrația Fondului pentru Mediu, solicitând, ca în cazul admiterii acțiunii exercitată de reclamant împotriva lor, aceasta să fie obligată să îi restituie, în conformitate cu dispozițiile art. 1 din Legea 9/2012 taxa facându-se venit la bugetul Fondului pentru Mediu.

Prin întâmpinare pârâta DGFP Arad în nume propriu și în reprezentarea AFP XXX a solicitat respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală cu motivarea că taxa a fost reglementată prin Legea nr.9/2012 care nu a fost abrogată și care a fost corect aplicată reclamantului, că aceasta nu este contrară dreptului comunitar deoarece taxa stabilită prin noua lege este aplicată potrivit aceluiași criterii atât produsului național cât și produsului național similar, art. 110 TFUE fiind inaplicabil.

Deși legal citată chemata în garanție nu s-a prezentat în instanță și nu a formulat în scris excepții sau alte cereri.

Reclamantul a formulat o precizare a acțiunii inițiale în care a indicat actele a căror anulare o solicită, Decizia privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule nr. XXX/19.07.2012 emisă de AFP XXX și Decizia nr. XXX/17.09.2012 emisă de DGFP Arad.

Instanța reține din actele și lucrările dosarului următoarele:

În data de 15.02.2012 reclamantul cumpără marca xxx.

Pentru a-1 înmatricula în România, AFP XXX pretinde reclamantului plata sumei de XXX lei, emițând decizia de calcul nr. XXX/19.07.2012. Reclamantul plătește această sumă cu chitanța seria TS4B nr. XXX/19.07.2012, autoturismul cumpărat de acesta fiind reînmatriculat în România.

La data de 06.08.2012, în termenul legal de 30 de zile, reclamantul adresează AFP XXX o contestație împotriva deciziei de stabilire a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, solicitând anularea acesteia și restituire a taxei de XXX lei percepută pentru reînmatricularea autoturismului său, cerere care a fost înregistrată sub numărul xxx și transmisă pârâtei DGFP Arad, care prin decizia nr. XXX/17.09.2012 a respins-o, cu motivarea că prevederile legii 9/2012 sunt incidente și au fost corect aplicate la stabilirea acestei taxe.

Analizând legalitatea actelor administrativ-fiscale contestate, Tribunalul constată că problema litigioasă pe care o ridică speța de față, este aceea de a stabili dacă legislația internă - care condiționează înmatricularea autovehiculului achiziționat de reclamantă, dintr-un stat membru al Uniunii Europene, de plata taxei de poluare - este compatibilă cu prevederile legislației comunitare.

Prin Legea nr. 157/2005 România a ratificat Tratatul pentru aderarea Bulgariei și României la Uniunea Europeană, efectele acestei ratificări fiind

reglementate de art. 148 alin.2 și 4 din Constituția României, astfel cum aceasta a fost republicată, în conformitate cu care prevederile Tratatelor Constitutive ale U.E și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

în conformitate cu prevederile art. 110 din Tratatul Comunității Europene „nici un stat membru nu aplică direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare”.

Prin aceste prevederi se limitează libertatea statelor membre în materie fiscală de a restricționa libera circulație a mărfurilor prin interzicerea taxelor discriminatorii, respectiv discriminarea între produsele importate și cele autohtone de natură similară.

Legea nr.9/2012 stabilește în art.2 lit. i că suma datorată potrivit acestei legi se numește taxa și că „taxa” - reprezintă suma datorată de către contribuabil pentru emisiile poluante provenite de la autovehiculele din categoriile M1, M2, M3 și N1, N2, N3.

Cu privire la momentul în care se datorează această taxă, prin art. 4 alin 1 și 2 din aceeași Lege s-a stabilit că

„ (1) Obligația de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia înscrierii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;

b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri prevăzute la art. 3 și 8;

c) la reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului plătitor valoarea reziduală a taxei, în conformitate cu prevederile art. 7.

(2) Obligația de plată a taxei intervine și cu ocazia primei transcrieri a dreptului de proprietate, în România, asupra unui autovehicul rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau taxa pe poluare pentru autovehicule și care nu face parte din categoria autovehiculelor exceptate sau scutite de la plata acestor taxe, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării.”

Art. 4 a fost însă modificat prin OUG.1/2012:

Art. 1 începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. i), ale art. 4 alin. (2) și a celor privind prima transcriere a dreptului de proprietate ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012, se suspendă până la 1 ianuarie 2013.

Art. 2(1) Contribuabilii care au achitat taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule ca urmare a primei transcrieri a dreptului de proprietate, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 9/2012, în perioada

cuprinsă între data intrării în vigoare a acestei legi și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pot solicita restituirea acesteia.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se restituie la cererea contribuabilului, adresată organului fiscal competent, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător, cu excepția prevederilor art. 124 din respectiva ordonanță.

(3) Sumele se restituie în termenul de prescripție prevăzut de art. 135 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Deci această taxa de poluare nu este percepută pentru autoturismele deja înmatriculate în România stat comunitar de la 01.01.2007, și dacă a fost percepută în perioada de la intrarea în vigoare a legii 9/2012 până la modificarea ei prin OUG 1/2012(art 4 alin 2) se restituie, fiind perceputa exclusiv, pentru autoturismele înmatriculate în celelalte state comunitare și reînmatriculate în România, după aducerea lor în țară, fie chiar și celor de categorie M1,M2,M3, NI, N2, N3. Pentru autovehiculele deja înmatriculate în România, de aceeași categorie, taxa nu se mai percepe cu ocazia vânzării ulterioare, ceea ce demonstrează că această taxă de poluare se aplică doar ca urmare a achizițiilor intracomunitare a acestor tipuri de autovehicule și este o taxă cu echivalent taxelor vamale la import.

Potrivit normelor comunitare:

-art.25 CE „*între statele membre sunt interzise taxele vamale la import și la export sau taxele cu efect echivalent. Această interdicție se aplică, de asemenea, taxelor vamale cu caracter fiscaF.*

-art.28 CE „*între statele membre sunt interzise restricțiile cantitative la import, precum și orice măsuri cu efect echivalent*”.

Conform jurisprudenței Curții Europene de Justiție, noțiunea de taxă cu echivalent constă în orice taxă pecuniară impusă unilateral asupra mărfurilor în temeiul faptului că trec frontiera, oricare ar fi denumirea și modul de aplicare al acesteia, iar un sistem de taxare care să fie considerat compatibil cu art. 110 din Tratatul Comunității Europene, trebuie să excludă orice posibilitate ca produsele importate să fie supuse unor taxe mai mari decât produsele similare naționale și să nu producă în nici un caz efecte discriminatorii. Autovehiculele din categoriile vizate de Legea 9/2012 fac parte din categoria bunuri, și nu pot fi taxate numai pentru că au fost aduse dintr-un stat european.

Practic, prin instituirea taxei, discriminarea produsă de OUG 50/2008 pe care o abrogă, este continuată în aceeași formă.

Textul art. 110 din Tratatul CE se referă la produsele provenind din alte state membre și supuse unor impozite interne, de orice natură, superioare celor care se aplică direct sau indirect produselor naționale similare, ori Statul Român nu percepe taxa de poluare produselor naționale similare, respectiv pentru autovehiculele deja înmatriculate în România (second-hand) de aceeași categorie, cu ocazia vânzărilor ulterioare.

Multiplele discuții dintre România și Uniunea Europeană pe tema taxei de primă înmatriculare, taxei de poluare, au fost generate de faptul că taxa, indiferent de denumire, se aplica numai autovehiculelor din alt stat membru al

UE nu și autovehiculelor similare din România, sfera de aplicarea acestei taxe și nu cuantumului ei fiind cea care a generat inclusiv procedura de infrigement.

„ 26. Astfel cum a arătat Curtea la punctul 58 din Hotărârea Tatu, citată anterior, o reglementare precum OUG nr. 50/2008 are ca efect faptul că autovehiculele de ocazie importate și caracterizate printr-o vechime și o uzură importante sunt supuse, în pofida aplicării unei reduceri mari a cuantumului taxei pentru a ține seama de deprecierea lor, unei taxe care se poate apropia de 30 % din valoarea lor de piață, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o astfel de sarcină fiscală. Nu se poate contesta că, în aceste condiții, reglementarea națională menționată are ca efect descurajarea importării și punerii în circulație în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre.

27. Aceleași considerații se impun în ceea ce privește regimul de impozitare prevăzut de OUG nr. 50/2008, astfel cum a fost modificată prin OUG nr. 208/2008, OUG nr. 218/2008, OUG nr. 7/2009 și, respectiv, OUG nr. 117/2009. Astfel, din dosarul cauzei rezultă că toate versiunile de modificare a OUG nr. 50/2008 mențin un regim de impozitare care descurajează înmatricularea în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre și care se caracterizează printr-o uzură și o vechime importante, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o asemenea sarcină fiscală. Pe de altă parte, cu ocazia ședinței, care a avut loc după pronunțarea Hotărârii Tatu, citată anterior, guvernul român nu a susținut că ar exista o diferență relevantă, în scopul examinării compatibilității cu articolul 110 TFUE a unei taxe precum cea reglementată de OUG nr. 50/2008, între versiunea inițială a OUG nr. 50/2008 și versiunile ulterioare ale acesteia."

28 în sfârșit, trebuie amintit că obiectivul protecției mediului, care se materializează în faptul, pe de o parte, de a împiedica, prin aplicarea unei taxe disuasive, circulația în România a unor vehicule deosebit de poluante, precum cele care corespund normelor Euro 1 și Euro 2 și care au o capacitate cilindrică mare, și, pe de altă parte, de a folosi veniturile generate de această taxă pentru finanțarea unor proiecte de mediu, ar putea fi realizat mai complet și mai coerent aplicând taxa pe poluare oricărui vehicul de acest tip care a fost pus în circulație în România. O astfel de taxare, a cărei punere în aplicare în cadrul unei taxe anuale rutiere este perfect posibilă, nu ar favoriza piața națională a vehiculelor de ocazie în detrimentul punerii în circulație a vehiculelor de ocazie importate și ar fi, în plus, conformă principiului poluatorul plătește (Hotărârea Tatu, citată anterior, punctul 60) Hotărârea Curții Europene de Justiție C-263/10.

Conform acestor considerente, instanța constată că taxa de poluare prelevată în condițiile Legii 9/2012 modificată este discriminatorie pentru că prin ea se descurajează punerea în circulație în România a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie, având aceleași caracteristici de pe piața națională și încalcă art. 110 din TFUE, motiv pentru care, având în vedere principiul priorității dreptului comunitar și obligația judecătorului național de a-1 avea în vedere chiar și în contra dreptului intern, consideră întemeiată acțiunea în contencios

administrativ fiscal exercitată de reclamant pentru restituirea taxei privind emisiile poluante provenite de la autovehicule.

Pentru aceste considerente, având în vedere dispozițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța va admite acțiunea reclamantului va anula decizia nr. XXX/17.09.2012 a pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, decizia de stabilire a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule nr. XXX/19.07.2012 emisă de AFP XXX și va obliga pârâta AFP XXX să îi restituie suma de XXX lei reprezentând taxă pentru emisiile poluante, achitată de reclamant cu chitanța seria TS4B nr. XXX/19.07.2012.

Potrivit art. 124 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală, *„pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzut la art. 117 alin. (2) sau la art. 70, după caz. Acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabililor ”.*

Potrivit art. 70 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală, *„cererile depuse de către contribuabil potrivit prezentului cod se soluționează de către organul fiscal în termen de 45 de zile de la înregistrare”.*

Conform art. 117 alin. 2 Cod de Procedură Fiscală, *„prin excepție de la prevederile alin. (1), sumele de restituit reprezentând diferențe de impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice se restituie din oficiu de organele fiscale competente, în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere”.*

Având în vedere că art. 117 alin. 2 reglementează situația restituirii diferențelor de impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice, instanța reține că în cazul restituirii taxei de poluare este aplicabil textul art. 70 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală.

Coroborând dispozițiile art. 124 alin. 1 cu dispozițiile art. 70 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală, instanța constată că dobânzile legale datorate de autoritățile fiscale în prezenta cauză se impun a fi calculate din ziua următoare expirării termenului de 45 de zile de la înregistrarea în evidența acestor autorități a contestației împotriva deciziei.

În consecință, se va dispune obligarea pârâtei Administrația Finanțelor Publice XXX la plata dobânzilor legale la nivelul majorării de întârziere prevăzute de Codul de Procedură Fiscală, calculate din ziua următoare expirării termenului de 45 de zile de la înregistrarea în evidența pârâtei-06.08.2012, a contestației și cererii de restituire formulată de reclamant.

De asemenea în conformitate cu prevederile art.63 Cod procedură civilă, va fi admisă și cererea de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu formulată de pârâta Administrația Finanțelor Publice XXX, în sensul că va obliga chemata în garanție, să îi restituie pârâtei suma de XXX lei reprezentând contravaloarea taxei de poluare, cu motivarea că, în conformitate cu prevederile art. 1 din Legea 9/2012 *„taxa de poluare nu se face venit la bugetul de stat, ci constituie venit la Fondul de Mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu,”* în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului; dobânzile datorate la această sumă potrivit dispozițiilor art. 124 C.pr.fisc.

În conformitate cu dispozițiile art. 274 Cod procedură civilă, va obliga pârâtele să îi plătească reclamantului 1032,3 lei cheltuieli de judecată, constând

în taxe judiciare de timbru-39 lei, 0,3 lei timbru judiciar mobil și 992 lei onorariu avocațial.

Pentru aceste motive,

ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamantul XXX, cu domiciliul în loc. Șimand, nr. 76, jud. Arad, în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice XXX, cu sediul în XXX, jud. Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, cu sediul în xxx, jud. Arad și în consecință:

Anulează decizia nr. XXX/17.09.2012 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad.

Anulează decizia pentru stabilirea emisiile poluante provenite de la autovehicule, nr. XXX/19.07.2012 emisă de AFP XXX și obligă pârâta AFP XXX să îi restituie reclamantului suma de XXX lei, achitată prin chitanța seria TS4B nr. XXX/19.07.2012, reprezentând taxă pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, actualizată cu dobânda calculată în conformitate cu art. 124 C.pr.fisc, începând cu ziua următoare termenului de 45 de zile de la data înregistrării, în evidența pârâtei-06.08.2012, a cererii reclamantului de restituire a taxei.

Admite cererea pârâtei AFP XXX de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu cu sediul în București, Spl. Independenței nr. 294 corp A, sector 6 și în consecință:

Obligă chemata în garanție să îi restituie pârâtei suma de XXX lei, achitată de reclamant în favoarea ei, împreună cu dobânda.

Obligă pârâtele să îi plătească reclamantului 1032,3 lei, cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 29.11.2012.

Președinte

Grefier

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.